

การเสริมสร้างวินัย คุณธรรมจรรยาบรรณ และการป้องกัน
การทุจริตให้แก่พนักงาน เจ้าหน้าที่และประชาชน

สำนักปลัด
งานกฎหมายและคดี
องค์การบริหารส่วนตำบลชัยชุมพล
www.chaijumphon.go.th

กฎหมายใหม่

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดำเนินการตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ศ. ๒๕๖๒ สาระสำคัญ (มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๒)

บททั่วไป

- กำหนดวันมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
- กำหนดบทนิยามศัพท์คำว่า “กรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง”, “กรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษี” และ “เหตุอันพ้นวิสัยที่จะป้องกันได้โดยทั่วไป”
- ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

การเลือกกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตามมาตรา ๒๑ วรรคสาม

หมวด ๒

การเลือกกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษี ตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง

หมวด ๓

การรวบรวมและจัดส่งข้อมูลการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตามมาตรา ๒๔

๑. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งข้อมูลรายงานสรุปผลการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีของปีที่ผ่านมา ประกอบด้วย จำนวนผู้เสียภาษี จำนวนเงินภาษีที่จัดเก็บได้ จำนวนผู้ค้างชำระภาษี และจำนวนเงินภาษีค้างชำระ ให้แก่คณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัดภายในเดือนมกราคมของทุกปี เพื่อรวบรวมและเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาการจัดเก็บภาษีให้แก่กระทรวงมหาดไทยภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี โดยรายงานผ่านระบบข้อมูลกลางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจัดทำขึ้น

๒. ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นประมวลผลข้อมูลที่ได้รับแล้วจัดส่งข้อมูลเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องให้กระทรวงการคลัง และคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในเดือนมีนาคมของทุกปี

หมวด ๔

การจัดทำบัญชีรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตามมาตรา ๓๐

๑. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำข้อมูลที่สำรวจแล้ว มาจัดทำบัญชีรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเพื่อประกาศไว้ ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือสถานที่อื่นไม่น้อยกว่าสามสิบวัน พร้อมทั้งจัดส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้ผู้เสียภาษีแต่ละรายทราบภายในเดือนพฤศจิกายน โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับรายการที่ดิน รายการสิ่งปลูกสร้าง และรายการอาคารชุด

๒. บัญชีรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้เป็นไปตามแบบทำยระเบียบ โดยทำแยกเป็นชุด เรียงลำดับตามประเภทที่ดิน และชื่ออาคารชุด

๓. การส่งบัญชีรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้แก่ผู้เสียภาษีให้ระบุลำดับที่ตามบัญชีในประกาศขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

หมวด ๕

การลดหรือยกเว้นภาษี ตามมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง

๑. เมื่อมีเหตุอันพึงวิสัยเกิดขึ้นในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเหตุดังกล่าวได้ยุติลงแล้ว ผู้บริหารท้องถิ่นอาจประกาศลดหรือยกเว้นภาษีในปีต่อไป ดังนี้

๑.๑ ประกาศให้ผู้เสียภาษีที่ประสงค์จะขอลดหรือยกเว้นภาษีมาลงทะเบียนแจ้งรายชื่อและรายละเอียดความเสียหายต่อผู้บริหารท้องถิ่นภายในระยะเวลา สถานที่ และวิธีการที่ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนด

๑.๒ ประกาศรายชื่อผู้เสียภาษีที่มาลงทะเบียน เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

๑.๓ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่สำรวจเนื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ได้รับความเสียหาย

๑.๔ จัดทำบัญชีรายชื่อผู้เสียภาษี จำนวนพื้นที่และสัดส่วนของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างซึ่งได้รับความเสียหายหรือถูกทำลาย และจำนวนภาษีที่เห็นควรลดหรือยกเว้นภาษีตามเกณฑ์ คือ หากเสียหายไม่เกินสองในสามของจำนวนเนื้อที่ทั้งหมด ให้ลดภาษีตามส่วนที่เสียหาย และหากเสียหายเกินกว่าสองในสามของจำนวนเนื้อที่ทั้งหมด ให้ได้รับยกเว้นภาษี

๑.๕ รายงานบัญชีรายชื่อผู้เสียภาษี ทั้งข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ไปยังคณะกรรมการภาษีที่ดินฯ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้วแต่กรณี เพื่อขอความเห็นชอบการลดหรือยกเว้นภาษีตามรอบระยะเวลา โดยรอบที่หนึ่งภายในเดือนเมษายน รอบที่สองภายในเดือนสิงหาคม และรอบที่สามภายในเดือนธันวาคม

๑.๖ เมื่อคณะกรรมการภาษีที่ดินฯ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย พิจารณาลดหรือยกเว้นภาษีให้แก่ผู้ใดแล้ว ให้ส่งบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการลดหรือยกเว้นภาษีไปยังผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อลดหรือยกเว้นภาษีในปีต่อไป

๒. กรณีที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างของผู้เสียภาษีได้รับความเสียหาย หรือถูกรื้อถอน หรือทำลาย หรือชำรุดเสียหายจนเป็นเหตุให้ต้องซ่อมแซมในส่วนสำคัญ โดยมีได้มีเหตุ มาจากผู้เสียภาษี ผู้เสียภาษีมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาลดหรือยกเว้นภาษีในปีต่อไปได้ ดังนี้

๒.๑ ให้ผู้เสียภาษียื่นคำร้องภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างได้รับความเสียหาย ถูกรื้อถอน หรือทำลาย หรือชำรุดเสียหายจนเป็นเหตุให้ต้องซ่อมแซมในส่วนสำคัญ

๒.๒ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการสำรวจเนื้อที่ดินและ สิ่งปลูกสร้าง พร้อมทั้งจัดทำบัญชีรายชื่อผู้เสียภาษี จำนวนพื้นที่และสัดส่วนของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ได้รับความเสียหาย ถูกรื้อถอน หรือทำลาย หรือชำรุดเสียหาย จนเป็นเหตุให้ต้องซ่อมแซมในส่วนสำคัญ และจำนวนภาษีที่เห็นควรลดหรือยกเว้นภาษี โดยหากเสียหายแต่สามารถใช้ประโยชน์ได้บางส่วน ให้ลดภาษีลงตามส่วนที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ หรือหากเสียหายจนไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ทั้งหมด ให้ได้รับยกเว้นภาษี

๒.๓ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นรวบรวมและรายงานบัญชีรายชื่อ ข้อเท็จจริงและเอกสาร ที่เกี่ยวข้องไปยังคณะกรรมการภาษีที่ดินฯ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้วแต่กรณี เพื่อขอความเห็นชอบการลดหรือยกเว้นภาษีตามรอบระยะเวลา โดยรอบที่หนึ่งภายในเดือนเมษายน รอบที่สองภายในเดือนสิงหาคม และรอบที่สามภายในเดือนธันวาคม

๒.๔ เมื่อคณะกรรมการภาษีที่ดินฯ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี พิจารณาลดหรือยกเว้นภาษีให้แก่ผู้ใดแล้ว ให้ส่งบัญชีรายชื่อผู้ที่ได้รับ การลดหรือยกเว้นภาษีไปยังผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อลดหรือยกเว้นภาษีในปีต่อไป

หมวด ๖

การออกคำสั่งและทำการตรวจค้น และการเข้าไปในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างของผู้เสียหาย ตามมาตรา ๖๓ วรรคสอง

๑. ต้องกระทำในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของผู้ค้างภาษี และต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์แก่การบังคับชำระภาษีค้างชำระ เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม

๒. คำสั่งตรวจค้น ให้จัดทำสามฉบับ ฉบับที่หนึ่งแสดงแก่ผู้รับการตรวจค้น ฉบับที่สองติดไว้กับสมุดคำสั่งและฉบับที่สามติดไว้กับบันทึกเสนอคำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่

๓. เจ้าหน้าที่ตรวจค้นต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าสองคน โดยต้องแสดงบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อผู้รับการตรวจค้น และให้บันทึกไว้เป็นหลักฐานด้านหลังของคำสั่ง พร้อมทั้งให้ผู้รับการตรวจค้นลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง หากผู้รับการตรวจค้น ไม่ยินยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกถึงเหตุนั้นไว้ด้วย

๔. การตรวจค้นต้องกระทำโดยสุภาพ มิให้เกิดความเสียหาย และไม่เป็นการขัดขวางการประกอบกิจการของผู้รับการตรวจค้น และต้องกระทำต่อหน้าผู้รับการตรวจค้น หากไม่สามารถทำการตรวจค้นให้แจ้งเจ้าพนักงานตำรวจแห่งท้องที่นั้นทราบ เพื่อเป็นพยานในการตรวจค้น และกรณีที่ไม่ได้ทำการตรวจค้นต่อหน้าผู้รับการตรวจค้น ให้นำพยานหลักฐานที่ได้ไปยังสถานีตำรวจแห่งท้องที่เพื่อลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐาน

๕. ให้เจ้าหน้าที่บันทึกรายละเอียดการตรวจค้น พร้อมทั้งอ่านให้ผู้รับการตรวจค้นฟัง และให้ผู้รับการตรวจค้นลงลายมือชื่อรับทราบ โดยบันทึกฉบับที่หนึ่งมอบให้กับผู้รับการตรวจค้น ฉบับที่สองติดไว้กับสมุดคำสั่ง และฉบับที่สามติดไว้กับบันทึกเสนอคำสั่ง พร้อมทั้งให้เจ้าหน้าที่และผู้รับการตรวจค้นลงลายมือชื่อกำกับเอกสารหลักฐาน ที่ทำการตรวจยึดทุกฉบับ หากจำนวนเอกสารหลายฉบับ ให้เป็นดุลยพินิจของหัวหน้าชุดว่าจะลงนามเฉพาะเอกสารที่เห็นว่าสำคัญก็ได้

๖. ให้เจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกเพื่อรายงานผลการตรวจค้นต่อผู้บริหารท้องถิ่นทราบทันที หรือในวันทำการแรก โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด เกี่ยวกับการแสดงคำสั่ง ตรวจค้น แสดงบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ และแสดงความบริสุทธิ์ก่อนเข้าทำการตรวจค้น ชื่อผู้รับการตรวจค้น หากเป็นกรณีที่ไม่มีผู้รับการตรวจค้น หรือมีการแจ้งให้เจ้าพนักงานตำรวจแห่งท้องที่นั้นทราบเพื่อเป็นพยานในการตรวจค้น ให้แสดงรายละเอียดไว้ด้วย รวมถึงวัน เวลาที่ทำการตรวจค้น และลักษณะการตรวจค้น การตรวจพบเอกสารหลักฐาน การได้มาซึ่งเอกสารหลักฐาน และปัญหาอุปสรรคต่างๆ ของการตรวจค้น

๗. การออกคำสั่งตรวจค้น จะต้องจัดทำทะเบียนคุมไว้เป็นหลักฐานและการนับเลขของคำสั่งตรวจค้น ให้นำตามปฏิทิน

ข้อหาหรือคำพิพากษาที่น่าสนใจ

ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย สังกัดเทศบาลตำบล กุดข้าวปุ้น อำเภอ กุดข้าวปุ้น จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕ ตัวแทนผู้ปกครองของ นักเรียนศูนย์เด็กเล็กเทศบาลกุดข้าวปุ้นได้มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีตำบลกุดข้าวปุ้น (ผู้ถูกฟ้องคดี) ร้องเรียน ว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับเด็กนักเรียนและผู้ปกครอง ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งเทศบาลตำบล กุดข้าวปุ้นแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว ต่อมา ประธานกรรมการสอบข้อเท็จจริงมีหนังสือ แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบและแจ้งข้อกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดี ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับเด็กนักเรียนและผู้ปกครอง และได้เชิญผู้ฟ้องคดีมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบ ข้อเท็จจริงในวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ และเมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง โดยผู้ ฟ้องคดีปฏิเสธว่าไม่เคยมีพฤติกรรมตามที่ถูกร้องเรียนตามข้อกล่าวหาดังกล่าวแต่อย่างใด นอกจากนี้ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้สอบปากคำพยานบุคคลในกรณีดังกล่าวรวมจำนวน ๖ ราย ต่อมา คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงมีหนังสือรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อผู้ถูกฟ้องคดีโดยเห็นว่า เชื่อได้ว่า กรณีมีมูล แต่เนื่องจากเป็นความผิดครั้งแรก เห็นควรให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือเพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์ เช่นนี้อีกผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ว่ากล่าวตักเตือนผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบ เนื่องจากไม่ได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อ กล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐานของตน ตลอดจนผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับสิทธิในการตรวจสอบเอกสารที่จำเป็นต้องรู้ อีกทั้ง ไม่ได้มีการแจ้งสิทธิและระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ อุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดี และต่อมาได้นำคดีมาฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิก ถอนคำสั่งลงโทษว่ากล่าวตักเตือนของผู้ถูกฟ้องคดี

คำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด โดยที่การว่ากล่าวตักเตือนผู้ฟ้องคดีในคดีนี้ เป็นกรณีสืบ เนื่องมาจากการใช้อำนาจตามกฎหมายในการดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีตามประกาศคณะกรรมการ พนักงานเทศบาลจังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยการให้ ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๕ การสั่งลงโทษและการว่ากล่าว ตักเตือนตามนัยของกฎหมายดังกล่าว หากใช่เป็นการใช้อำนาจทั่วไปของผู้บังคับบัญชาในการควบคุมดูแล ผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการซึ่ง เป็นมาตรการภายในฝ่ายปกครองแต่อย่างใดไม่ แต่เป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ใช้อำนาจตามกฎหมายในการ ดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี ซึ่งมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิและหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีอันมีลักษณะเป็น คำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงต้องให้ คู่กรณีมีโอกาสได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐานของตนตาม มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการให้ถ้อยคำของพยานบุคคลทั้ง ๖ ราย เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและผู้ถูกฟ้องคดีใช้ ประกอบการวินิจฉัยความผิดของผู้ฟ้องคดี จึงต้องแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสดูชี้แจงและนำ สืบแก้ข้อกล่าวหา การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบถึงการมีอยู่ของข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการให้ ถ้อยคำของพยานบุคคลทั้ง ๖ ราย จึงถือได้ว่าเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้มีโอกาสทราบ

ข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งก่อนออกคำสั่งทางปกครอง และไม่ใช้กรณีที่เป็นข้อยกเว้นให้เจ้าหน้าที่ไม่ต้องแจ้งให้คู่กรณีทราบตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง และวรรคสามแห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กรณีจึงเป็นการขัดต่อมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ประกอบกับข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ฯ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ว่ากล่าวตักเตือนผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย พิพากษาเพิกถอนหนังสือลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ที่ว่ากล่าวตักเตือนผู้ฟ้องคดี โดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๑๒/๒๕๖๒)

สาระความรู้ต่อต้านการทุจริต

วันต่อต้านคอร์รัปชันสากล ๙ ธันวาคม ของทุกปี

ถือกำเนิดขึ้นหลังจากที่ประชุมใหญ่สมัชชาสหภาพสากล (The United Nation :UN) ที่มีมติเห็นชอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ จากนั้นประเทศภาคีสมาชิกจำนวน ๑๙๑ ประเทศ รวมทั้งประเทศไทยได้เข้าร่วมลงนามในอนุสัญญาระหว่างวันที่ ๙ - ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๖ ณ เมืองเมอริดา ประเทศเม็กซิโก ด้วยเหตุนี้ UN จึงได้กำหนดให้ทุกวันที่ ๙ ธันวาคมของทุกปีเป็น “วันต่อต้านคอร์รัปชันสากล”

วัตถุประสงค์ของการจัดงานวันต่อต้านคอร์รัปชันสากล (ประเทศไทย) ภายในวันที่ ๙ ธันวาคมของทุกปี นับเป็นช่วงเวลาที่รัฐบาลจะร่วมมือกับสำนักงาน ป.ป.ช. องค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน (ประเทศไทย) และภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนร่วมมือกันทำงานเพื่อแสดงเจตนารมณ์มุ่งมั่นในการแก้ไขปัญหาการทุจริตอย่างต่อเนื่อง และปลูกกระแสสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต ภายใต้แนวคิด “Zero Tolerance คนไทยไม่ทนต่อการทุจริต” โดยเน้นว่าถึงเวลาแล้วที่คนไทยต้องลุกขึ้นมาทำหน้าที่และปกป้องสิทธิของตนเองและประเทศไทย ด้วยการไม่ทนต่อการทุจริต มีจิตสำนึกที่ถูกต้อง ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม และความพอเพียง พร้อมทำหน้าที่ตรวจสอบและเฝ้าระวังการทุจริต เพื่อให้ประเทศไทยโปร่งใสและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

จากคะแนนประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริตที่ผ่านมาทำให้ประเทศไทยได้พยายามแก้ไขปัญหาการทุจริตในระดับประเทศอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการบูรณาการความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ สำนักงาน ป.ป.ช. จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อเป็นกลไกหลักระดับชาติในการสร้างวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริต ยกย่องค่านิยมในการบริหารจัดการทุกภาคส่วน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ประเทศไทยได้รับการประเมินดัชนีรับรู้การทุจริตสูงกว่าร้อยละ ๕๐ และก้าวสู่การเป็น “ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต (Zero Tolerance & Clean Thailand)”

แนวทางยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในระยะ ๕ ปีข้างหน้า จะเป็นการปฏิรูปกระบวนการดำเนินงานจากเดิม โดยเริ่มจากการวางรากฐานทางความคิดของประชาชนที่นอกจากตนเองจะไม่กระทำการทุจริตแล้วจะต้องไม่อดทนต่อการทุจริตที่เกิดขึ้นในสังคมไทยอีกต่อไป ซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์เป็น ๖ ด้าน ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ “สร้างสังคมไม่ทนต่อการทุจริต”

เพื่อส่งเสริมการกล่อมเกลாத่างสังคมและส่งเสริมการเรียนรู้ในทุกช่วงวัย รวมทั้งการผนึกกำลังและความร่วมมือของทุกภาคส่วนเพื่อเปลี่ยนสภาพแวดล้อมที่นำไปสู่สังคมที่มีค่านิยมร่วมต้านทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ “ยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต”

เพื่อตระหนักในความสำคัญของการปฏิบัติเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตและการให้ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแนวทางและมุ่งสู่การพัฒนากระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตลอดจนเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเร่งรัดหรือกดดันให้องค์กรที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ “สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย”

ให้ความสำคัญและปฏิบัติตามมาตรการเสริมธรรมาภิบาลในกระบวนการนโยบาย โดยให้ภาคประชาชนและสื่อมวลชนร่วมตรวจสอบการดำเนินโครงการของภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ “พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก”

เพื่อให้กระบวนการทางงานด้านการป้องกันการทุจริตเปลี่ยนแปลงสู่การทำงานเชิงรุก สามารถป้องกันการทุจริตได้อย่างเท่าทันและมีประสิทธิภาพ เกิดการบูรณาการร่วมกันระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการทุจริตอย่างเป็นรูปธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ “ปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริต”

เพื่อการสนับสนุนและให้ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการปรับปรุงกระบวนการต่างๆ ในการปราบปรามการทุจริตทั้งระบบ โดยมีประชาชนและสังคมให้ความสำคัญกับการปราบปรามการทุจริตและตระหนักถึงผลของการกระทำการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ “ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index : CPI) ของประเทศไทย”

เพื่อยกระดับดัชนีรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index : CPI) ของประเทศไทยให้มีระดับสูงกว่าร้อยละ ๕๐